

Jesus sa... av Karin S

Jesus sa till den lame:
Stig upp, ta din bår
och gå hem.
Och mannen steg upp
och gick hem.
Jesus, var är du?

Lördagsmusik

Helgeandskyrkan

18 mars kl 17

Lunds Renässansensemble – Luren

Öppen EU-dag: Torsdagen den 23 mars 2017, kl. 12:30-16:30

Lokal: AF Borgen, Lilla Sal & Nya Fest

Ur programmet: 12:30- 13:00 EU – back to basic Vad är syftet med EU-samarbetet och vad

är senaste nytt? Hur påverkar EU din vardag? Hur kan du påverka EU? Presentatör: Johan Wullt, EU-kommissionens representation i Sverige.

13:00-14:00 Modererat samtal om EU:s nuvarande utmaningar och möjligheter. Deltagare: Jonas Sjöstedt, partiledare Vänsterpartiet & Jan Björklund, partiledare Liberalerna. Moderator: Rolf Gustavsson, journalist.

14:30-15:30 Migrationsseminarium: Hur ska vi gemensamt lösa flyktingkrisen?

Paneldiskussion med publikfrågor om de senaste förslagen på EU-nivå och dess inverkan på Europa, Sverige och Lund ex. solidarisk omfördelning av asylsökande, ny gränskontrollmyndighet, revision av Dublinförordningen m.m. Paneldeltagare: Malin Björk, (V) Europaparlamentariker, Tommy Larsson (M), ordf. kommunstyrelsen Vellinge, Katarina Areskoug Mascarenhas, chef för EU-kommissionens representation i Sverige, Heidi Avellan, politiskt chefredaktör Sydsvenskan, Michael Williams, vice ordf. i Flyktinggruppernas Riksråd. Moderator: Johan Wullt, EU-kommissionens representation i Sverige.

[Hela programmet »](#)

Afrofobi och Sveriges koloniala Historia

Föreläsningen kommer att vara i två delar. Den första delen är tänkt att innehålla en kunskapsmodul där deltagarna får ett teoretiskt ramverk kring rasism, afrofobi och dess strukturella och institutionella uttryck och vilka mekanismer som används för att skapa, upprätthålla och normalisera dessa strukturer. Vi kommer också att använda oss av värderingsövningar för att koppla teori med praktik och skapa en djupare förståelse av makt relationer och hur den kan omfördelas för att kunna skapa ett jämlikt samhälle.

Den andra delen av föreläsningen kommer att lägga särskilt fokus på det koloniella arvet och Sveriges roll i den transatlantiska slavhandeln och dess konsekvenser i form av samtidens afrofobi.

Tid: Torsdagen 23 mars, klockan 18.00

Plats: ABF MittSkåne, Oscar Olsson-rummet, Kiliansgatan 9, Lund

Föreläsare: Momodou Jallow - ordförande Afrosvenskarnas forum för rättvis

[Hela programmet »](#)

Gammal är äldst

Satt och letade efter kommentarer till gårdagens val i Holland på nätet. Det fanns ganska många som såklart fokuserade på hur det gick för populisterna Wilders. Förstod också att det gått illa för socialdemokraterna.

Men så hittade jag tillslut allt jag ville veta på Facebook av alla ställen. Där hittade jag nedanstående analys.

red

S-katastrofen i Holland. Mycket mediabrus om Wilders, som har förgiftat Holland men som bara samlar 13% av rösterna. Stora händelsen i valet i går var katastrofen för socialdemokratin, Partij van de Arbeid, från 24.9% 2012 till 5.7, i Amsterdam från 35.8 till 8.4. Varför? 2012 förde en PvdA en normal socialdemokratisk kampanj, näst störst efter högerliberalerna VVD. Gick sedan i koalition med dem för en liberal nedskärningspolitik. Hösten 2016 avsattes den ansvarige för vändningen och i kampanjen försökte partiet framföra socialdemokratisk kritik. För sent, väljarna hade slutat tro på partiet.

Socialdemokratisk nyliberalism straffar sig och kan numera bli fatal. Pasok i Grekland är redan ett 5-procentsparti, franska PS är på väg att falla ihop.

Störst i Amsterdam är Grön Vänster, 19%, 9% i landet. Större än socialdemokraterna är också ex-maoistiska Socialistpartiet, ca 10%

Göran Therborn

Vildsvinsplågan av Lucifer

Kvällsposten berättade på löpsedlarna på onsdagen om den svåra vildsvinsplågan i Kärda, en liten by strax väster om Värnamo. T.ex. har en villaägare fått sin gräsmatta upplöjd av djuren och den måste nu läggas om.

Den klassiska löpsedelsrubriken i Kvällsposten brukade förr handla om bandhundseländet, men nu finns det väl inte så många bandhundar kvar och man har t.o.m. fått gå utanför Skåne för att hitta säljbart material. Vittnesmålen är emellertid skrämmande och fru Bergström fick en chock på morgonen när hon såg ut över trädgården. ”De är som ett ligistgäng som drar fram i byn”. ”Jag visste inte om jag skulle skratta eller gråta - det var så ironiskt.” Byborna har börjat stampa i marken när de går ut till bilen på morgnarna.

I Skåne finns enligt länsstyrelsen ca 19,000 vildsvin och i fjor sköts cirka 50,000 i Sydsverige. Det är här man närmar sig skandalen. Griskött med en lätt viltsmak är förstås en lækkerhet. Men vi ser den nästan aldrig i köttdiskarna. Det verkar vara dyrt och krångligt att få köttet besiktigt.

Hur länge ska vi behöva vänta på en rimlig köttantering? Och trafikfaran: Djuren är farliga för alla som kör fort i mörker och borde föranleda generella hastighetsbegränsningar nattetid. Mer och billigare vildsvin i köttdiskarna! Kanske äntligen en uppgift för våra landstingspolitiker i Kristianstad.

Vinster i välfärden – och försvaret av Gunnar Stensson

”Behöver vi vapen för att kriga? Eller behöver vi krig för att skapa en marknad för vapen? När allt kommer omkring är ekonomierna i Europa, USA och Israel oerhört beroende av sin vapenindustri.”

Arundhati Roy, Kapitalismen. En spökhistoria, Celanders förlag.

Riskkapitalisterna samlade sina finansiella, politiska, intellektuella och emotionella krafter för att i en överväldigande propaganda-tsunami via alla media spola bort Ingmar Reepalus förslag om vinster i välfärden.

Men när tsunamin uttömt sina krafter var opinionen mot vinster i välfärden alltså lika stark. SKL, Sveriges kommuner och landsting, anslöt sig liksom Lärarförbundet och Lärarnas Riksförbund till motståndet mot kapitalets exploatering av välfärden.

Nu byter kapitalet fokus. Vapenindustrin ska bli framtidens profitmaskin. Allianspartierna och socialdemokraterna har kommit överens om att anslå 500 miljoner extra redan i vårbudgeten och mångdubbelt större belopp kommande år. Liberalerna bjuder över och Sverigedemokraterna hejar på. De ökande försvarsutgifterna drabbar medborgarna bland annat genom försämrade välfärd.

Trump rustar (Pentagon är den stora vinnaren i Trumps budget), Putin rustar, Netanyahu rustar. Kriget i Mellanöstern skapar en allt enormare marknad för vapen.

Svensk försvarsindustri står i centrum för korruptionsskandaler i Sydafrika, Brasilien och Saudiarabien. SAAB säljer stridsplan Latinamerika

Växande nationalism och främlingsfientlighet i Europa skapar jordmån för ökade satsningar på försvarsindustrin. Situationen börjar likna den 1914, då staterna översvämmades av vapen som anskaffats enligt receptet ”om du vill fred, väpna dig för krig”. (Enligt samma logik väpnar sig gängen i Malmö).

Världskriget blev den ”kreativa förstörelse”, som bekräftade en annan av nyliberalismens dogmer.

Kommunens miljöredovisning för år 2016 av Ulf Nymark

Lunds kommun gör numera varje år en tämligen fyllig miljöredovisning. Redovisningen är en uppföljning av hur kommunen ligger till med möjligheter att nå målen i ”Lunds kommuns program för ekologiskt hållbar utveckling 2014-2020”, den s k LundaEkoII. Programmet gäller inte bara kommunen som organisation utan hela kommunen som geografiskt område.

Programmet är uppdelat i åtta prioriterade områden. Dessa åtta övergripande mål är sedan försedda med sammanlagt 42 delmål som är mer eller mindre konkreta.

Så här ser en sammanfattning av hur bedömningen av möjligheterna att uppnå delmålen ut:

- Kommer att klara målet: 16 st.
- Osäkert om målet nås: 11 st.
- Riskerar att ej klara målet: 13 st.
- Går ej att bedöma 2 st.

Jämfört med i fjol så är bedöms något fler delmål klaras, men å andra sidan är det också något fler som bedöms ligga i farozonen att inte nås.

Goda chanser att nå etappmål för växthusgasminskning

På plussidan i årets redovisning är att utsläppen av växthusgaser i kommun har minskat med 47 % jämfört med basåret 1990. (Siffran för växthusgasutsläppen gäller år 2014, vilket är det senaste året som statistiken i nuläget finns tillgänglig). Det innebär att etappmålet för år 2020 ligger klart inom räckhåll, dvs en minskning av utsläppen med 50 % jämfört med 1990. Men det finns en stor osäkerhetsfaktor: utsläppen från transporter. De har i stort sett inte minskat alls under 2000-talet, och det finns tecken som tyder på att biltrafiken åter ökar. Och tyvärr är fortfarande en övervägande majoritet av vägtrafikens motorfordon fossilbränsledrivna. Så också inom nybilsförsäljningen. Den riktigt stora utmaningen ligger förstås i kommunens långsiktiga klimatmål: att utsläppen ska ligga nära noll år 2050.

Sämst ser måluppfyllelsemöjligheterna ut inom det prioriterade området ”Friskt vatten och frisk luft” där tre av de fem delmålen anges som att de riskerar att inte kunna nås, medan ytterligare av målet bedöms som osäkert.

Förslag på vassa åtgärder på gång

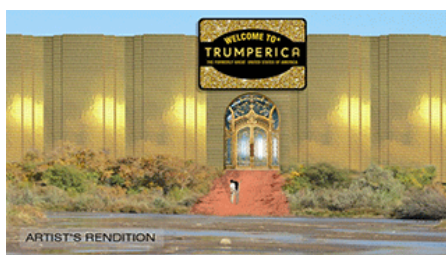
Har den rödgröna koalitionen mot bakgrund av att det inte ser så lovande ut med måluppfyllelse misslyckats? Det är det förstås för tidigt att säga. Många av LundaEko:s delmål har den bortre gränsen först år 2020 så det finns tid kvar. I sammanhanget kan också erinras om att LundaEkoII togs under förra mandatperioden då det precis som nu var borgerlig majoritet i fullmäktige.

Dåvarande oppositionen, dvs MP, S och V ville ha vassare program med tydliga beslut om åtgärder för hur målen skulle nås. Men det ville inte den borgerliga majoriteten. Därför är det glädjande att fullmäktige nu har beslutat att kommunstyrelsen ska lägga fram konkreta, vassa förslag på åtgärder. Sådan beräknas ligga klara för beslut i fullmäktige i höst.

NOT: Om LundaEkoII finns mer att [läsa här](#):

Sagan om president Rumpa Del 3. Rumpamuren av Mr. Hyde

President Rumpa var ursinnig. Han var världens mäktigaste man och kunde inte få sin vilja igenom. Hawaii!! Han skulle utesluta den förbannade ön ur unionen. Nu var det dags att lägga sig. Men han kunde inte somna.

När president Rumpa kände sig orolig brukade han tänka på Rumpamuren. Den skulle omsluta hela kontinenten, från Boston till Miami, från Miami till San Diego, från San Diego till Seattle och från Seattle till Boston. Hawaii låg utanför muren, och så skulle det förbli!

Han började drömma. Stridsberedda bataljoner var utposterade längs muren, stridsflygplan patrullerade över den, miljontals bestyckade drönare detaljbevakade en tio mil bred öde landremsa innanför muren och flottan och marinsoldaterna bevakade kusterna längs Atlanten, Stilla havet och de stora sjöarna i nordöst.

President Rumpa hade lärt sig mycket om säkerhet av sina vänner de israeliska experterna, bland annat att terroristerna i sin djävulska list ibland försökte ta sig in via tunnlar. Därför hade han installerat 100 000 seismografer som avslöjade minsta vibration och kunde utlösa väldiga explosioner som den som av misstag råkade utplåna Las Vegas 2022.

I början hade president Rumpa trott att muren längs gränsen till Mexiko var den enda som behövdes, men snart hade han insett att hotet från Kanada var minst lika stort. Kanada släppte ju in ukrainare, kommunister, muslimer, buddister, koreaner och kineser, ja till och med svarta från det mörkaste Afrika.

Rumpamuren var den yttersta men inte den enda muren. Innanför den fanns 666 murar i koncentrisk cirkel. Den innersta omgav Pentagon, Vita huset och Capitolium.

President Rumpa kontrollerade alla murarna på de väldiga skärmarna i sitt sovrum. Dessutom hade han tack vare cybersecurity-branschen insyn i alla byggnader, hem och sovrum i hela Storst Först. Ibland fördrev han tiden genom kolla rumpnissarnas sexvanor. Då svullnade hans röda näsa.

Nu låg han där och sov i Vita Huset, innanför den innersta muren. Sängen knakade och gnällde när han vände sig. Han snarkade och då och då lyfte sig täcket då han avfyrade en dånande fis.

Men något var i görningen. Han hörde något som lät som ett rytmiskt tramp och ljudet från sju väldiga basuner. Han hörde en sång, först som ett avlägset mummel och en fjärran åska, men sedan allt närmare, allt högre.

Han tände skärmarna i rummet, en efter en, tills alla var tända. Och på skärmarna såg han hur murarna rasade, den ena efter den andra, i söder och i norr, och han såg en väldig folkmassa närma sig och främst gick de som var svarta och de sjöng och slog på sina trummor och stötte i sina basuner och snart hörde han orden:

Joshua fit the battle of Jericho, Jericho, Jericho AND THE WALLS COME TUMBLING DOWN!

Och han hörde en röst som talade: "Då hävde folket upp ett stridsrop, och man stötte i basunerna. Ja, när folket hörde basunljudet, hävde de upp ett stort stridsrop. Då föll murarna på stället, och folket drog över dem in i staden. Och de gav till spillo allt som fanns i staden."

Detta hände fyra år efter att Rumpa installerats som president.

PS. I femton år hade Nederländernas hårfagre rumpnisse Stjärt med utsträckta armar och vinnande leenden upprepat sitt evangelium: "Släng ut muslimerna! Lås moskéerna! Förbjud Koranen!" Det hade gjort honom mäktigt populär. Han hoppades på en jordskredsseger i valet. Men det blev inte så. I tv-intervjun dölde han sin besvikelse bakom ett strålande leende. Rumpnissan Marine i Frankrike och rumpnissarna Frauke i Tyskland och Jimmy i Blekinge hade väntat spännat på valresultatet. Nu slog de av sina tv-apparater. "Till på köpet gick det jävla vänsterpartiet fram", muttrade Jimmy.

Dagens Twitterfynd

Jonas Sjöstedt @jsjostedt · 5m

Min son har gjort en Donald Trump i slöjden.

Monarki utan mening? av Mats Olsson

Republik!

Om demokratin, kungahuset och vårt framtida statskick.

Bengt Hall, 2017 på förlaget Fri tanke.

Med detta verk vill Bengt Hall skapa en översiktlig handbok för republikaner. Monarkins historia sammanfattas i några kapitel, de viktigaste argumenten för dess avskaffande går igenom och principerna för en ny och republikansk konstitution redovisas i enlighet med det författningsförslag som Mats Einarsson (V) och Jesper Svensson (L) publicerade 2012 på Republikanska föreningens uppdrag.

Som pamflett för ett demokratiskt statsskick fungerar boken utmärkt. Speciellt starka är de delar som behandlar blodsmystiken kring kungligheter, apanage och förmögenheter, symbiosen mellan massmedia och kungafamiljen och myten om kungen som dörröppnare för

exportföretagen. Också rojalisternas ståndpunkter redovisas och deras argument skärskådas. Bengt är kunnig och påläst inom ämnet, boken är lättläst och för det mesta riktigt njutbar.

På flera ställen refereras Vilhelm Mobergs mäktiga inlägg från 1955 *Därför är jag republikan*. Ja, det har hela tiden funnits värtaliga företrädare för ett republikanskt styrelseskick och deras argument har varit överväldigande. Omvänt har de bekännande förespråkarna för monarki varit få och de har oftast undvikit den öppna debatt de vet att de inte kunnat vinna. Men ändå har kungahuset aldrig varit riktigt hotad.

Varför finns kungahuset fortfarande kvar?

Varför har då de republikanska strävandena i Sverige aldrig vuxit sig starka, varför finns egentligen kungahuset kvar in mot 2020-talet? Här blir Bengt trots allt svaret skyldig. Visserligen ägnar han ett kapitel åt frågan men han kommer inte längre än till popularitetsargumentet, till förevändningen att så länge folkopinionen är positiv till monarkin, om än på ett ytligt plan, vill inte politikerna väcka frågan om dess avskaffande. Visst kan det vara så – men varför är det i så fall så?

De flesta nu existerande monarkier i Europa förenas i avsaknaden av våldsamma samhällsomvälvningar under 1900-talet – de skandinaviska länderna, England, Belgien och Nederländerna. Spanien är undantaget, som var republik i över 40 år, men där den av falangisterna återinförda monarkin efter Francos död fick en sorts folklig legitimitet när den nyinsatte monarken vände sig emot dem som installerat honom och försvarade demokratin under 1970-talets andra hälft.

Någon sådan legitimitet på egna meriter har Bernadotterna aldrig uppnått eller gjort sig förtjänta av. I Sverige kan monarkins livskraft istället förklaras med samma historiska paradox som förklarar den jordägande adelns ohotade ställning: De självägande böndernas unika politiska styrka i kombination med att deras ekonomiska intressen under 1800-talet alltmer kom att sammanflätas med de gamla feodala eliternas. Så har böndernas organisationer motsatt sig varje försök till jordreform; så samlades 30 000 bönder i Stockholm 1914 och gav Gustav V förevändning att genomföra Sveriges senaste statskupp; så kom socialdemokratin efter samarbetet med bondeförbundet på 1930-talet att skrinlägga planerna på att röra såväl monarkin som den godsägande adeln.

Vad med den övriga borgerligheten då, varför har inte den gått till storms mot den feodala

kvarleva som monarkin är? Här framstår en svaghet i Bengts sympatiska och förnuftsmässiga argumentation. Monarkin framställs som meningslös och improduktiv för alla. Det finns dock ett klassperspektiv på monarkins försvar som Bengt undviker att fördjupa sig i. Som själva urtypen för en samhällsbevarande institution har kungahuset ett självklart värde för den som vill bevara klassamhället och för samhällsbevarande partier. Dessutom behöver man inte vara speciellt konspiratoriskt lagd för att drabbas av tanken att ett ständigt pågående och rejält tilltaget fördummande skådespel för folket, med nationella och konservativa undertoner, är ett sätt att hålla undersåtarnas tankar i styr.

När kommer republiken?

Kommer monarkin att bestå? Bengt tecknar i ett av bokens sista kapitel ett hoppfullt scenario som med start 2018 leder fram till dess avskaffande inom en tioårsperiod. Utlösande faktorer antas vara ett par nya kungliga skandaler och straffimmuna fortkörningar. Men detta är för billigt, monarkin är allt för värdefull för att klassamhällets politiska företrädare ska överge den så lättvindigt. Dessutom är chanserna att vi ska få uppleva nya saftiga skandaler med den nuvarande regenten i avtagande. Efter fyllda 70 brukar ett visst lugn infinna sig även i blåblodiga goddagspiltars livsföring.

Så tyvärr kan jag inte dela Bengts optimism, det ser ut som att monarkin kommer att överleva minst en generation till. Visserligen har den nuvarande kungen, liksom tre av de senaste fyra före honom, hunnit bygga upp ett genuint dåligt personligt rykte. Det hade kanske varit opinionsmässigt smärtsamt för etablissemangen att behöva kröna ännu en manlig Bernadotte när den nuvarande slutar. Men de räddas denna gång av den kvinnliga tronföljden och av det faktum att kronprinsessan i allmänhetens ögon inte förknippas med sin fars skandaler och taffliga framträdanden.

Nej, ingen monarki i Europa har väl någonsin avskaffats som en följd av kungligheterarnas personliga tillkortakommanden, eller för den delen av att borgerligheten plötsligt låtit sig övertygas av demokrati- och förnuftsargument. Monarkernas fall har istället varit en del av, eller en följd av, större sociala och progressiva omvälvningar, där klassamhälle och orättvisor ifrågasatts i grunden.

66 år i skolan 46. 1997-2006:1. Militärkupp i Eritrea av Den Gamle

Att lämna Heleneholm i mitten av juni gick lätt. Alla hade ju sommarlov. För Karin och mig innebar det alltid att resa hem, det vill säga till Älgshult.

Där var alltid mycket att göra. Bolet hörde till Kvartebo som nu brukades av Gösta och Kerstin. Jag hjälpte till med stängsel, slätter, ved med mera. I Bolet hade vi barn och barnbarn boende. De måste äta och cykla och ro ut på sjön och bada och fiska och sparka boll eller spela badminton. Under tjugo år hade vi hund att promenera med i skogen. Vi hade släktingar och många vänner. Det hände oväntade saker. Folk ramlade från stegar, snubblade på stenar, högg sig i benet eller blev bitna av huggormar. Och det var smultron och kantareller och vinbär och hallon och jordgubbar och blåbär och framåt sommarlovets slut lingon och äpplen. På hösten kom saknaden efter Heleneholm.

Under 1997 och fram till sommaren 1998 upptogs min tid av solidaritetsarbetet som kulminerade med bildandet av vänskapsföreningen Sverige-Eritrea och de resor och möten det medförde. Samtidigt hade jag regelbundet möten med utbildningsnämnden, partiets kommunalpolitiker, Internationella utskottets verksamhet och allt oftare Klostergårdens byalag, vars grundare Göte Bergström började bli sjuk.

Krigsutbrottet 1998 ledde till en sorts förlamning. Jo, vi arbetade ryckvis hårt. Samlade in böcker från universitetsbiblioteket och skickade dem till universitetet i Asmara till exempel. Det var svårt att nå fram till medierna. Befrielsekampen och utvecklingen i det befriade Eritrea hade väckt intresse, men det nya kriget engagerade inte.

Jag började översätta åt Daidalos. Nisse Sjöden och hans kamrater hade startat förlaget med små stencilerade häften i Lund. Nu hade de en bred utgivning av samhällsvetenskaplig och filosofisk litteratur. Jag översatte bland annat marxisten Samir Amins *Kapitalism i globaliseringens tid*.

Min viktigaste översättning var *Den mörka kontinenten* av Mark Mazouze. Den handlar om Europas 1900-tal och ingick ett par år i universitetets kurser i historia. Rekommenderas. Det är en ganska lång text och översättningen höll mig sysselsatt en hel termin.

Eritreas utrikesminister Haile Woldensae besökte Sverige vintern 1999 för att be den svenska regeringen om stöd. Kriget var nu ett blodigt ställningskrig längs gränsen. De etiopiska resurserna var tio gånger större än de eritreanska men Eritrea hade fördelen av korta försörjningslinjer och bättre stridsmoral än de utkommenderade etiopiska soldaterna.

Haile Woldensae genomförde ett par massmöten med den eritreanska diasporan i Sverige. Alla hade familj och släkt i Eritrea.

Jag mötte utrikesminister Haile Woldensae efter ett möte i Norra Latin i Stockholm. Vinternatten var kall och mörkret svart. Han var en lång, ganska tung person. Jag hade haft Petros Salomon, en av hans föregångare på posten, som gäst i Lund under fredskonferensen 1988. Han var mycket bekymrad, men nöjd med sitt möte med regeringen och stolt över uppslutningen från den eritreanska diasporan. Han befann sig på en rundresa till flera andra europeiska regeringar för att samla stöd. Hans hälsa var inte god, han led av diabetes och var trött.

Kriget slutade oavgjort år 2000. En internationell gränskommission tillsattes. Båda parter förband sig att acceptera dess utslag, men det slutade med att Etiopien vägrade. Någon riktig fred blev aldrig slutet. Eritrea var djupt skadat. Förlusterna i människoliv var stora. Kriget hade tömt landet på alla resurser. Samhället hade militariserats. Det fanns en djupt känd oro för nya

angrepp.

I oktober 2000 möttes eritreanska ledare i Berlin och utformade det så kallade Berlinmanifestet, i vilket de uttryckte oro för att den demokratiska utvecklingen i Eritrea hade avstannat.

I början av 2001 publicerade 15 ledande eritreaner ett öppet brev där de krävde att landets demokratiska författning skulle antas och tillämpas. Det trycktes i eritreansk press, bland annat av journalisten Dawit . De kom att kallas *De femtons grupp*. I den ingick några av EPLF:s grundare, några veteraner från kriget och flera tidigare ministrar, också de båda tidigare utrikesministrarna Haile Woldensae och Petros Salomon; liksom Eritreas stockholmsambassadör Adhanom.

Så kom den 11 september 2001. USA:s president George Bush förklarade ”War on Terror” och avkrävde alla nationer ett ställningstagande för kriget. Alla som inte var för var mot. President Isaias Afeworki såg sin chans. Han slog till den 19 september. Elva av brevets undertecknare arresterades. Tre klarade sig undan eftersom de var utomlands. En av dem var ambassadör Adhanom. En gjorde avbön. Alla de fängslade är nu antingen döda eller befinner sig fortfarande i hemliga fängelser.

President Isaias ställde upp bakom USA:s ”War on Terror”. Fram till 2006 var han en trogen allierad. Eritreas regering utvisade de internationella biståndsorganisationerna, men Eritreagruppernas pågående projekt måste slutföras och redovisas. Elsa fortsatte att resa till Eritrea. Under ett av sina besök såg hon en skymt av Dawit Isaac, den svenske medborgare som fängslats vid kuppen den 19 september. Snart kom ett växande antal unga eritreanska flyktingar till Sverige. Deras perspektiv var ett helt annat än de gamla befrielsekämparnas.